

[Finn Poulsen.]

Det må være folketingets opgave at fortsætte den afviklingslinje, der lå bag ved de tidligere love, vedtaget af tidligere regeringer, og denne afvikling bør efter vor opfattelse ske i et noget hurtigere tempo end hidtil. Først når vi når frem til frie forhold på bolig- og byggeområdet, er der en chance for, at huslejeproblemet kan klares. At det private erhvervsliv og de sociale boligforetagender i lige og fri konkurrence kan magte opgaven, det tvivler jeg ikke om. Tiden er nu i mange henseender gunstig for en afvikling, men jeg synes, det haster.

Det har været en skuffelse for os, at dette lovforslag har fået den form, det har. Vi havde efter hele den indstilling, der på dette punkt har været de to partier imellem, ventet, at det var lykkedes for de radikale at fastholde den linje, som man jo mener og som de formentlig selv mener de har fastholdt over for deres socialdemokratiske kolleger: en liberalisering inden for boligområdet. Det er beklageligt, hvis udviklingen skal gå den vej, at der bliver større og større tilslutning til en egentlig socialistisk linje inden for dette meget vigtige område af produktionslivet. Det er vel et af de områder, som den almindelige mand blandt de radikale vælgere ude i landet har set hen til som et område, hvor man kunne regne med at her blev der holdt igen. Jeg synes, man må indrømme, at det lykkedes i nogen grad i 1958, måske ikke nok, men i nogen grad. Jeg synes ikke, det er lykkedes denne gang, men forhåbentlig er det muligt, når vi nu kommer i gang med arbejdet, at komme noget nærmere til vore retningslinjer ved radikal bistand. Jeg håber det, jeg er storoptimist på dette område, for jeg finder de saglige argumenter overordentlig vægtige.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at selvfølgelig er vi indstillet på at være med til at løse dette spørgsmål, men det må have sin tid, og som den højtærede boligminister vil have forstået, er vore synspunkter så forskellige, at der må ske en væsentlig tilnærmelse, før der kan komme et virkelig frugtbart arbejde i gang.

Thestrup: I den agitation, der gik forud for det sidste valg, blev der af alle partier givet udtryk for, at vi ikke kunne

vedblive med at have den tilstand, at der nu 16 år efter krigens ophør stadig er boligmangel, hvad der først og fremmest rammer de unge. Mit parti, derunder jeg selv, sagde det så stærkt, som man nu engang siger sin mening under en valgkamp. Jeg havde ventet, at der straks efter valget fra den regering, der fremgik af valget, ville være fremkommet et forslag, der tilsigtede at skaffe en bedre forsyning med boliger end den, vi har nu. Mit parti har derfor haft vanskeligt ved at forstå, at det har taget så lang tid for regeringen at fremkomme med et forslag; men jeg skal ikke nægte, at efter at vi har set det lovforslag, der er resultatet af regeringens overvejelser, kan vi bedre forstå, at det har taget tid.

Vi kan til en vis grad forstå, at man ud fra et gammeldags socialistisk synspunkt, der forkaster det private initiativ og vil koncentrere alt hos staten, kan komme med et forslag som det foreliggende; men det er uforståeligt, at det radikale venstre har kunnet overtale til at være med her, og vi kan meget vel forstå, at det må have taget en rum tid at overtale det radikale venstre dertil. Jeg er navnlig skuffet over, at den højtærede økonomiminister har været med. Jeg kan ikke se rettere, end at dette lovforslag direkte vil modvirke det, som den højtærede økonomiminister dog ellers gang på gang har talt for her: parcelhusbyggeriet og den lille håndværksmeisters stilling inden for byggeriet. Jeg synes unægtelig, det må have været hårdt for den højtærede økonomiminister at høre den socialdemokratiske ordførers indlæg i dag, hvor der ikke blev levnet nogen som helst plads eller nogen som helst mulighed for det private byggeri i fremtiden. Der var ifølge den socialdemokratiske ordfører intet andet, der duede, intet andet, der kunne føre fremad på dette område, end det sociale byggeri.

Den sene fremsættelse rejser nogle spørgsmål, og det samme gør fremsættelsestalen og fremsættelsens form. Jeg skal samle mine indvendinger i følgende:

For det første: dette meget vidtrækkende forslags fremsættes på et tidspunkt, da der kun er 27 mødedage tilbage i samlingen. For det andet: første behandling finder sted 3 dage efter, at den højtærede bolig-